

Dawson & Co, 2 New Square, Lincoln's Inn, London WC2A 3RZ, Ηνωμένο Βασίλειο, άσκησε προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 25 Απριλίου 1995 κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κηρύξει άκυρη και άνευ νομίμου αποτελέσματος την απόφαση του Συμβουλίου ή/και της Επιτροπής της 13ης Φεβρουαρίου 1995, με την οποία τα όργανα αυτά αρνήθηκαν να δεχθούν την εξωσυμβατική ευθύνη της Κοινότητας όσον αφορά αίτημα του προσφεύγοντος προς λήψη μέτρων με σκοπό να παρασχεθεί αποζημίωση στον ίδιο και στην ομάδα των λεγόμενων «παραγωγών SLOM 3»,
- να δεχθεί ότι το Συμβούλιο ή/και η Επιτροπή παρέλειψαν να εκδώσουν κανονισμό ή να λάβουν άλλα κατάλληλα μέτρα για την πρόβλεψη αποκαταστάσεως των ζημιών που υπέστη ο προσφεύγων και η υπόλοιπη ομάδα των «παραγωγών SLOM 3»,
- να καταδικάσει τα καθόν κοινοτικά όργανα στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων, παραγωγός γαλακτοκομικών προϊόντων που έχει την ιδιότητα του «παραγωγού SLOM 3», διατείνεται ότι τα κοινοτικά όργανα δεν έλαβαν κανένα μέτρο για την αποκατάσταση των ζημιών που υπέστη η ως άνω κατηγορία παραγωγών γαλακτοκομικών προϊόντων, όπως εκείνα τα οποία ελήφθησαν για τους παραγωγούς «SLOM 1» και «SLOM 2» με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2187/93 του Συμβουλίου (1).

Κατά τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2187/93, οι παραγωγοί που έλαβαν ειδική ποσότητα αναφοράς βάσει του άρθρου 3α, δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2055/93 του Συμβουλίου (2), δεν μπορούν να ζητούν αποκατάσταση των ζημιών τους όσον αφορά τη χορήγηση της ποσόστωσης SLOM 3.

Ο προσφεύγων διατείνεται ότι η εξαιρέση της ομάδας των «παραγωγών SLOM 3» συνιστά σοβαρή παράβαση της αρχής της δικαιολογημένης προσδοκίας των παραγωγών ότι θα λάβουν σχετική αποζημίωση για το διάστημα από το τέλος της περιόδου του συστήματος μη εμπορίας μέχρι την ημερομηνία την οποία τους χορηγήθηκε ποσόστωση SLOM 3. Αυτή η παράλειψη χορηγήσεως αποζημιώσεως είναι αντίθετη προς τις ισχύουσες κατά το κοινοτικό δίκαιο αρχές της προστασίας της ιδιοκτησίας και της απαγορεύσεως των διακρίσεων μεταξύ παραγωγών που βρίσκονται στην ίδια κατάσταση.

(1) ΕΕ αριθ. L 196 της 5. 8. 1993, σ. 6.

(2) ΕΕ αριθ. L 187 της 29. 7. 1993, σ. 8.

Προσφυγή του Donald George Gage και του David John Gage κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 25 Απριλίου 1995

(Υπόθεση T-108/95)

(95/C 208/62)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Οι Donald George Gage και David John Gage, εκπροσωπούμενοι από τον Richard Gordon, QC, και την Joanne Keddie,

solicitor, Dawson & Co, 2 New Square, Lincoln's Inn, London WC2A 3RZ, Ηνωμένο Βασίλειο, άσκησαν ενώπιον του Πρωτοδικείου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να κηρύξει άκυρη και άνευ νομίμου αποτελέσματος την απόφαση του Συμβουλίου ή/και της Επιτροπής της 13ης Φεβρουαρίου 1995, με την οποία τα όργανα αυτά αρνήθηκαν να δεχθούν την εξωσυμβατική ευθύνη της Κοινότητας όσον αφορά αίτημα των προσφευγόντων προς λήψη μέτρων με σκοπό να παρασχεθεί αντιστάθμιση στους ίδιους και στην ομάδα των λεγόμενων «παραγωγών SLOM 3»,
- να δεχθεί ότι το Συμβούλιο ή/και η Επιτροπή παρέλειψαν να εκδώσουν κανονισμό ή να λάβουν άλλα κατάλληλα μέτρα για την πρόβλεψη αποκαταστάσεως των ζημιών που υπέστησαν οι προσφεύγοντες και η υπόλοιπη ομάδα των «παραγωγών SLOM 3»,
- να καταδικάσει τα καθόν κοινοτικά όργανα στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι και τα κύρια επιχειρήματα ταυτίζονται με όσα προβάλλονται στην υπόθεση T-107/95.

Αγωγή αποζημιώσεως του Peter Dethlefs και 38 άλλων κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 8 Μαΐου 1995

(Υπόθεση T-112/95)

(95/C 208/63)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Ο Peter Dethlefs και 38 άλλοι, κάτοικοι Groven (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας), εκπροσωπούμενοι από τους Bernd Meisterernst, Mechtild Düsing, Dietrich Manstetten, Dr. Frank Schultze και Dr. Winfried Haneklaus, δικηγόρους Münster (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας), με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο Dupong & Associés, 14a, rue des Bains, άσκησαν στις 8 Μαΐου 1995 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αγωγή αποζημιώσεως κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι ενάγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να υποχρεώσει τα εναγόμενα όργανα, ως εις ολόκληρον ευθυνόμενα, να καταβάλουν στους ενάγοντες, για το χρονικό διάστημα μεταξύ της παρελεύσεως της δήμνης προθεσμίας για την αποδοχή της προσφοράς, η οποία τάσσεται με το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΟΚ)

αριθ. 2187/93 του Συμβουλίου ⁽¹⁾, και της 3ης Αυγούστου 1994 (ή για τρεις ενάγοντες της 29ης Ιουνίου 1994), τόκους ύψους 8 % επί του ποσού της αποζημίωσης που τους έχει χορηγηθεί, εντόκως προς 8 % από την ημερομηνία δημοσίευσης της απόφασής,

— να καταδικάσει τα εναγόμενα όργανα στα δικαστικά έξοδα και, ιδίως, στα έξοδα των εκπροσώπων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ενάγοντες παραγωγοί, οι οποίοι αποδέχτηκαν την αποζημίωση που τους προσφέρθηκε από τις αρμόδιες γερμανικές αρχές εντός της διμήνης προθεσμίας, σύμφωνα με το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2187/93 του Συμβουλίου για την προσφορά αποζημίωσης σε ορισμένους παραγωγούς γάλακτος ή γαλακτοκομικών προϊόντων, οι οποίοι εμποδίστηκαν προσωρινά να ασκήσουν τη δραστηριότητά τους, ισχυρίζονται ότι υπέστησαν ζημία επειδή οι τόκοι υπερημερίας ύψους 8 % επί του ποσού της αποζημίωσης, οι οποίοι προβλέπονται από το άρθρο 12 του κανονισμού αυτού, δεν τους καταβλήθηκαν για ολόκληρο το χρονικό διάστημα για το οποίο είχαν σχετική αξίωση. Η Επιτροπή αρνήθηκε την καταβολή των απαιτούμενων τόκων με την αιτιολογία ότι οι ενάγοντες παραιτήθηκαν εκπρόθεσμα από την αγωγή αποζημίωσης που είχαν ασκήσει το 1990 ενώπιον του Πρωτοδικείου.

Οι ενάγοντες υποστηρίζουν ότι η καταβολή των επίμαχων τόκων υπερημερίας δεν εξαρτάται από το χρονικό σημείο της παραιτήσεως από την αγωγή, η οποία πρέπει να θεωρηθεί ως καθαρά τυπική πράξη, αφού τέτοια προϋπόθεση δεν προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2187/93.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 196 της 5. 8. 1993, σ. 6.

Προσφυγή της εταιρείας Cementir-Cementerie del Tirreno S.p.A. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 10 Μαΐου 1995

(Υπόθεση T-116/95)

(95/C 208/64)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η εταιρεία Cementir-Cementerie del Tirreno S.p.A., με έδρα τη Ρώμη, εκπροσωπούμενη από τους Roberti και Tizzano, δικηγόρους Νεαπόλεως, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο Lorang, 51, rue Albert Ier, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 10 Μαΐου 1995 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την περιεχόμενη στην της 2ας Μαρτίου 1995 επιστολή της Επιτροπής απορριπτική απόφαση και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Στο πλαίσιο της διοικητικής εξέτασης την οποία διενήργησε κατά των ευρωπαϊκών τσιμεντοβιομηχανιών (υποθέσεις IV/33.126 και IV/33.322 — Τσιμέντο), η Επιτροπή ζήτησε από τη Cementir να παράσχει στοιχεία σχετικά με τον κύκλο εργασιών κοινού τσιμέντου (και clinker) για τα έτη 1992 και 1993. Συμμορφούμενη προς την παραπάνω αίτηση, η Cementir γνωστοποίησε στην Επιτροπή αριθμητικά στοιχεία που, εκ παραδρομής, περιελάμβαναν ποσά αφορώντα την παροχή αγαθών και υπηρεσιών που δεν είχαν καμία σχέση με τις πωλήσεις κοινού τσιμέντου (και clinker). Αντιληφθείσα το σφάλμα μόνο όταν εξέτασε την απόφαση με την οποία περατώθηκε η προμνησθείσα διοικητική εξέταση [απόφαση 94/815/ΕΚ της Επιτροπής ⁽¹⁾], η Cementir γνωστοποίησε στην Επιτροπή ότι τα στοιχεία τα οποία της είχε παράσχει σχετικά με τον κύκλο εργασιών ήταν διογκωμένα λόγω λογιστικού σφάλματος: ταυτόχρονα, η Cementir επισυνήψε μια λογιστική βεβαίωση, η οποία εντόπιζε και κατέγραφε τα ποσά που εκ παραδρομής είχαν συνυπολογισθεί στον κύκλο εργασιών του τσιμέντου και προσδιόριζε, κατά συνέπεια, το ακριβές ύψος του κύκλου εργασιών, το οποίο έπρεπε να λάβει υπόψη η Επιτροπή προς υπολογισμό του προστίμου το οποίο επέβαλε στη Cementir.

Με της 2ας Μαρτίου 1995 επιστολή του γενικού διευθυντή της Γενικής Διευθύνσεως Ανταγωνισμού, η Επιτροπή απέρριψε την παραπάνω αίτηση διορθώσεως. Κατά της απορριπτικής αυτής απόφασής στρέφεται η παρούσα προσφυγή.

Η Cementir ζητεί την ακύρωση της απόφασής για τους ακόλουθους λόγους:

— στην απόφαση αυτή, η Επιτροπή έλαβε υπόψη, προς υπολογισμό του προστίμου το οποίο επέβαλε στη Cementir, εσφαλμένο κύκλο εργασιών, καθ' όσον αυτός συμπεριελάμβανε ποσά που δεν είχαν καμία σχέση με τις πωλήσεις κοινού τσιμέντου (και clinker), που αποτελούσαν το επίμαχο αντικείμενο. Οι περιεχόμενοι στην της 2ας Μαρτίου 1995 επιστολή ισχυρισμοί της Επιτροπής, που να μην αναγνωρίζουν σιωπηρώς αυτό το σφάλμα υπολογισμού, επιχειρούν όμως να αμφισβητήσουν ότι το σφάλμα αυτό ασκεί επιρροή στην επιμέτρηση του προστίμου και θεωρούν, άρα, την αίτηση διορθώσεως αλυσιτελής, είναι αστήρικτοι και αλυσιτελείς,

— η άρνηση της Επιτροπής να διορθώσει το ύψος του προστίμου βάσει των ορθών αριθμητικών στοιχείων του κύκλου εργασιών — τα οποία στοιχεία άλλωστε η Επιτροπή δεν αμφισβητεί — προκαλεί σοβαρή και αδικαιολόγητη βλάβη εις βάρος της Cementir. Το πρόστιμο που της επιβλήθηκε, πράγματι, υπολογίζεται τελικά βάσει στοιχείων αντικειμενικώς εσφαλμένων, με αποτέλεσμα να είναι δυσανάλογο· επιπλέον, η βάση υπολογισμού του είναι διαφορετική και δυσμενέστερη εκείνης που ελήφθη υπόψη για άλλες επιχειρήσεις — οι οποίες γνωστοποίησαν μόνο τις πωλήσεις κοινού τσιμέντου —, με αποτέλεσμα να παραβιάζεται η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 343 της 30. 12. 1994, σ. 1.